

απόψεις

Η προσπάθεια απλούστευσης των λογιστικών κανόνων και των κανόνων απεικόνισης των συναλλαγών

Με τον δημοσιευόμενο στο παρόν τεύχος νόμο 4308/2014 για τα «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, τις συναφείς ρυθμίσεις και άλλες διατάξεις»¹, επιχειρείται με έναν ενιαίο νόμο η απλοποίηση του τρόπου απεικόνισης των φορολογικών συναλλαγών, καθώς και η ενοποίηση, βελτίωση και συμπλήρωση των λογιστικών κανόνων της χώρας. Ιδίως, επιχειρείται η κωδικοποίηση και ο εκσυγχρονισμός της λογιστικής τυποποίησης που είχε εισαχθεί εδώ και 35 χρόνια με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο. Θεμέλιο του επιχειρούμενου εκσυγχρονισμού είναι η ενσωμάτωση της κωδικοποιημένης Οδηγίας Ε.Ε./2013/34, κυρίως αναφορικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, τις συναφείς εκθέσεις των επιχειρήσεων καθώς και τα κριτήρια κατά τη διάκριση των επιχειρήσεων σε πολύ μικρές, μικρομεσαίες και μεγάλες.

Στο ως άνω πλαίσιο απλούστευσης και κωδικοποίησης, επιχειρείται η δημιουργία ενός ενιαίου πλέγματος λογιστικών κανόνων για όλες τις νομικές μορφές των επιχειρήσεων και ανεξαρτήτως μορφής αυτών και παράλληλα συμπληρώνονται, βελτιώνονται και εκσυγχρονίζονται σε ενιαίο κείμενο διάσπαρτοι λογιστικοί κανόνες, που έχουν περιληφθεί στο ΕΓΛΣ, στον Κ.Ν.2190/1920, στον Κ.Ν.3190/1955, στον Ν.4072/2012 (ΙΚΕ) κ.ά. Περαιτέρω, εντάσσονται στο κείμενο του νόμου υποδείγματα λογιστικών καταστάσεων, σχέδιο λογαριασμών με βάση τους νέους λογιστικούς κανόνες και αναλυτικά παραρτήματα.

Με τον τρόπο αυτόν, επιχειρείται να εξυπηρετηθεί σε ένα νομοθέτημα η οργάνωση

¹ Βλ. σελ. 1520 επ. παρόντος τεύχους, όπου δημοσιεύονται ο Ν.4308/2014, καθώς και η αιτιολογική αυτού έκθεση και οι παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Τα παραρτήματα του Νόμου έχουν αναρτηθεί στο ηλεκτρονικό ΔΦΝ και στη στήλη Νομοθετήματα. Ακόμη, στη σελ. 1507 επ. δημοσιεύεται και άρθρο του Ν. Παπαϊωάννου με τις βασικότερες ρυθμίσεις του καινούργιου νόμου.

απόψεις

αφενός των λογιστικών κανόνων που διέπουν τη λειτουργία μιας επιχείρησης και αφετέρου των κανόνων για την υποχρεωτικά παρεχόμενη από την επιχείρηση χρηματοοικονομική πληροφόρηση, υπό το πρίσμα πάντα των ρυθμίσεων της Οδηγίας 2013/34. Εξάλλου, δεδομένου ότι με το υπό κρίση νομοθέτημα καταργούνται (άρθρο 38) ο ΚΦΑΣ, καθώς και το Γενικό (π.δ. 1423/1980) και τα Κλαδικά Λογιστικά Σχέδια (π.δ. 148/1984, 384/1992, 80/1997, 205/1998, 315/1999, 146/2003), συνάγεται ότι από 1.1.2015, για τον προσδιορισμό των επιχειρηματικών κερδών θα χρησιμοποιείται η κατάσταση αποτελεσμάτων κατά το άρθρο 25 του νομοθετήματος. Έτσι, ο τρόπος προσδιορισμού των επιχειρηματικών κερδών διαφοροποιείται σε σχέση με τα σήμερα ισχύοντα, ιδίως λόγω διαφορετικής επιμέτρησης (αποτίμησης) των περιλαμβανομένων στοιχείων των επιχειρήσεων. Εξάλλου, με το νομοθέτημα (άρθρο 38) καταργείται η υποχρεωτική αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων, καθώς και η αυτοτελής φορολόγησή της, κατά τα άρθρα 20-27 Ν. 2065/1992.

Περαιτέρω και αναφορικά με την παρακολούθηση των συναλλαγών, με το νέο νομοθέτημα καθιερώνονται μηχανισμοί ελέγχου για τη συσχέτιση των συναλλαγών και λοιπών γεγονότων της επιχείρησης, με τα λογιστικά αρχεία και τις χρηματοοικονομικές αυτής καταστάσεις. Σκοπός της προσπάθειας αυτής είναι η δυνατότητα διενέργειας αποτελεσματικών και αποδοτικών ελέγχων. Επιπλέον, στο νομοθέτημα περιλαμβάνεται ειδική ρύθμιση για την τεκμηρίωση αποθεμάτων. Ακόμη, αναγνωρίζεται το τιμολόγιο ως το βασικό φορολογικό παραστατικό των συναλλαγών, διευρύνεται ο χρόνος έκδοσης του τιμολογίου πώλησης προς το Δημόσιο, ή/και τα Ν.Π.Δ.Δ. διατηρείται η χρήση φορολογικής ταμειακής μηχανής ή/και φορολογικού μηχανισμού, με δυνατότητα απαλλαγής, ενώ παραμένει η υποχρέωση της επιχείρησης να παρακολουθεί μη εκπεστές δαπάνες, καθώς και αφορολόγητα ή ειδικώς φορολογούμενα έσοδά της.

Ο στόχος του νομοθετήματος είναι φιλόδοξος. Η απλοποίηση, ο εκσυγχρονισμός και η κωδικοποίηση των κανόνων παρακολούθησης των συναλλαγών καθώς και η αποτύπωση των μεγεθών κάθε επιχειρηματικής οντότητας δεν μπορεί παρά να συμβάλλει στην ασφάλεια των συναλλαγών και στη δημιουργία απλού πλαισίου, ικανού να προωθήσει την επιχειρηματική ανάπτυξη. Η διαύγεια του νομικού πλαισίου δημιουργεί σχέσεις εμπιστοσύνης του φορολογούμενου με τη φορολογική διοίκηση. Η προσπάθεια απλοποίησης εκσυγχρονισμού και κωδικοποίησης των λογιστικών κανόνων συμπληρώνει την αντίστοιχη προσπάθεια για τη φορολογία εισοδήματος (Ν.4172/2013), καθώς και για τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013).

Μένει, λοιπόν, να δούμε το αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής κατά την εφαρμογή της στην πράξη.

Ασπασία Μάλλiou